

Κατανόηση Κειμένου από το Ανθολόγιο Λογοτεχνικών Κειμένων

Οδηγίες

1. Διάβασε το κείμενο «Σπύρος Λούης», από το Ανθολόγιο Λογοτεχνικών Κειμένων: «Στο σκολειό του κόσμου» Γ' - Δ', στη σελίδα 147 ή πατώντας στον σύνδεσμο: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-C106/331/2256,8507/>. Διάβασε το κείμενο μεγαλόφωνα ή σιωπηρά («από μέσα σου») ή και με τους δύο τρόπους.



***** Αν επιθυμείς ηχογράφησε μια παράγραφο την ώρα που το διαβάζεις και στείλε το στη δασκάλα σου να σε ακούσει!**

2. Προχώρησε στις πιο κάτω **7 δραστηριότητες**, γράφοντας, για παράδειγμα, σε ένα τετράδιο:
 - **Δραστηριότητα 1:** Αντίγραψε **δύο** φράσεις από το κείμενο, που περιγράφουν τον Σπύρο Λούη.
 - **Δραστηριότητα 2:** «Παρ' όλο που ένιωθε απερίγραπτη μοναξιά, χαμογελούσε συνεχώς σ' αυτή την Ελλάδα που τον συνόδευε». Γράψε **τρία** στοιχεία από το κείμενο, που δείχνουν ότι η Ελλάδα υποστήριζε τον Σπύρο Λούη.
 - **Δραστηριότητα 3:** «Παρ' όλο που ένιωθε απερίγραπτη μοναξιά, χαμογελούσε συνεχώς σ' αυτή την Ελλάδα που τον συνόδευε». Γιατί ο Σπύρος Λούης ένιωθε απερίγραπτη μοναξιά;
 - **Δραστηριότητα 4:** Σε έναν μαραθώνιο δρόμο, αρκετοί αθλητές εγκαταλείπουν τον αγώνα στο 32ο χιλιόμετρο. Γράψε, με βάση το κείμενο, πώς κατάφερε ο Σπύρος Λούης να συνεχίσει με τόση δύναμη, μέχρι το τέρμα του αγώνα.
 - **Δραστηριότητα 5:** «Δεν αισθανόταν κουρασμένος, αλλά μόνος, παράξενα μόνος, κι ως τον συνόδευε η ψυχή του κόσμου, που λαχταρούσε μια νίκη, που θα τους ενίσχυε την περηφάνια, που το είχαν τόσο ανάγκη». Ποια συναισθήματα ένιωσε ο Σπύρος Λούης, κατά τη διάρκεια του αγώνα; Να τα παρουσιάσεις, με όποιο τρόπο θέλεις (π.χ., να τα γράψεις, να φτιάξεις μια σκάλα συναισθημάτων, να τα ζωγραφίσεις). (δες το σχετικό φυλλάδιο που επισυνάπτεται)
 - **Δραστηριότητα 6:** Ένας δημοσιογράφος της εποχής πλησιάζει τον Σπύρο Λούη, λίγα λεπτά μετά τον τερματισμό του. Τον ρωτά πώς νιώθει για τη νίκη του. Γράψε τα πρώτα λόγια του Σπύρου Λούη. (δες το σχετικό φυλλάδιο που επισυνάπτεται)
 - **Δραστηριότητα 7:** Διάλεξε μια από τις υπογραμμισμένες λέξεις και ψάξε στο λεξικό να βρεις τη σημασία της, συνώνυμες, αντίθετες λέξεις. (δες το σχετικό φυλλάδιο που επισυνάπτεται)



Αγγελική Βαρελλά

Σπύρος Λούης

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Αγγελικής Βαρελλά *Καλημέρα, Ελπίδα* και αναφέρεται στη ζωή της Αθήνας στα τέλη του 19ου αιώνα και στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων 1896). Το κείμενο αναφέρεται στο αγώνισμα του μααραθώνιου δρόμου, όπου πρώτος ολυμπιονίκης αναδείχτηκε ο Σπύρος Λούης.

Στο χάνι (=πρόχειρο, λαϊκό ξενοδοχείο) του Μιλτιάδη, στο Μαραθώνα, το μεσημέρι, ήταν όλοι παρόντες.

Στις δύο ακριβώς δόθηκε το σήμα της εκκίνησης.

Σαν σαΐτα πετάχτηκε οδηγώντας την κούρσα ο Γάλλος. Πίσω του πήγαινε ο Αυστραλός Φλακ και παραπίσω οι Έλληνες, μια παρέα.

«Γιατί έχουν πάρει τόση φόρα;», αναρωτιόταν ο Λούης τρέχοντας μαλακά. «Έχουμε ακόμη τόση απόσταση».

Μπροστά τους ο δρόμος άδειος, αλλά και από τις δυο μεριές στα ρείθρα (=στις άκρες) στριμωχνόταν κόσμος πολύς, που έκανε το τοπίο χρωματιστό και ενδιαφέρον.

Ο Λούης ένωθε δίπλα του την ανάσα του κόσμου, τον παλμό του.

Οι Μαρουσιώτισσες, όλες, που κατέβηκαν από το χωριό, κι είχαν μαζί τις κατσίκες τους, στέκονταν στην άκρη του σκονισμένου δρόμου σ' όλη τη διαδρομή και σκούπιζαν τα δάκρυα με τις μαντίλες τους.

– Σπύρο! Σπύρο! Άντε, παιδί μου! Με το καλό! Τον επευφημούσαν (= τον υποδέχονταν με ζητωκραυγές).

Παρ' όλο που ένωθε απερίγραπτη μοναξιά, χαμογελούσε συνεχώς σ' αυτή την Ελλάδα που τον συνόδευε. Κι ο πόθος να χαροποιήσει αυτόν τον κόσμο θρονιάστηκε στην καρδιά του.

Έβαλε φόρα να προλάβει το Γάλλο και τον Αυστραλό. Η φωτιά, η ελπίδα της νίκης, φούντωσε μέσα του και κόντευε να τον κάψει. Μετά το 32ο χιλιόμετρο όλα εξελίχθηκαν ευνοϊκά γι' αυτόν. Ο ένας μετά τον άλλον οι αντίπαλοί του κουράζονταν και αποσύρονταν. Έβαλε τα δυνατά του και πέρασε πρώτος, ακμαίος και κεφάτος. Ήταν βέβαιος πια για τη νίκη του, αφού λυτρώθηκε από τους επικίνδυνους αντιπάλους του.

Όσο πλησίαζε προς τους Αμπελοκήπους, ο ενθουσιασμός τού κόσμου εκδηλωνόταν με χίλιους δυο τρόπους λατρείας: Με λουλούδια, με στεφάνια, με λυγμούς, με συγκίνηση. Εκείνος, κάτασπρος από τη σκόνη του δρόμου, με μάτια λαμπερά, που γυάλιζαν σαν να είχε πυρετό, τους άκουγε, τους έβλεπε, τους αγαπούσε όλους, αποτύπωνε χρώματα, φυσιογνωμίες για να τις θυμάται μια ολόκληρη ζωή. Μέσα στην υπερέντασή του θυμόταν πού και πού να σκουπίζει το μουστάκι του από τον ιδρώτα.

– Κουράγιο! Κουράγιο! Λίγο ακόμα! τον παρότρυνε (=παρακινούσε) ο κόσμος παραληρώντας. (=τρελός από χαρά)

Δεν αισθανόταν κουρασμένος, αλλά μόνος, παράξενα μόνος, κι ας τον συνόδευε η ψυχή του κόσμου, που λαχταρούσε μια νίκη, που θα τους ενίσχυε την περηφάνια, που το είχαν τόσο ανάγκη.

Ο Λούης πετάει προς το στάδιο. Ηλιοκαμένος, με τις ποδάρες του ν' ακροπατούν στο χώμα, να παίρνουν δύναμη και να τινάζονται ψηλά για το επόμενο βήμα, το βήμα του θριάμβου.

Ο Λούης πετάει προς το στάδιο που περιμένει να τον υποδεχτεί ντυμένο στα άσπρα του μάρμαρα.

Το αδιαχώρητο (=πρωτοφανής πολυκοσμία) σ' όλο του το μεγαλείο. Απόλυτη ησυχία. Έχει δοθεί η εντολή: «Μη φωνάζετε, μη χειροκροτείτε, μη συγκινήσετε το μα-
ραθνοδρόμο, όποιος κι αν είναι».

Κανείς δεν προσέχει το αγώνισμα του άλματος επί κοντώ που διεξάγεται (=γίνεται) στο στίβο. Όλοι έχουν στραμμένα τα μάτια προς την πύλη απ' όπου θα μπει ο νικητής.

Ο Λούης πετάει προς το στάδιο. Είναι σχεδόν απ' έξω.

Είναι αδύνατο να βρίσκεται έστω και ένας εκείνη τη μέρα που να μη θέλει με όλη του την ψυχή να νικήσει στο μαραθώνιο Έλληνας. Ο μαραθώνιος είναι υπόθεση ελληνική. Έλληνας πρέπει να τον κερδίσει.

Πέντε και είκοσι ακούγεται ο κρότος του τηλεβόλου. Πώς ανατριχιάζει η θάλασσα όταν την ταραίζει ξαφνικά ο άνεμος; Πώς γίνεται όταν συγκινείσαι με τη θωπεία (=χάδι) της πασχαλιάτικης αύρας; Πώς γίνεται όλος εκείνος ο κόσμος να είναι ενωμένος μ' έναν πόθο και μια ευχή;

Σηκώνονται όλοι όρθιοι. Δε φωνάζουν. Περιμένουν. Με αγωνία. Με μια καρδιά ν' ανασαίνει στον ίδιο ρυθμό. Με δυο μάτια να βλέπουν προς την είσοδο.

– Είναι Έλλην!

Ο αριθμός 17 υψώνεται στο κοντάρι. Είναι ο αριθμός της φανέλας του Λούη.

Την ανυπομονησία τη διαδέχεται η ξέφρενη χαρά, ανοίγει ο δρόμος να περάσει ο νικητής, ο κόσμος χειροκροτεί, αλαλάζει (=κραυγάζει θριαμβευτικά), κουνάει μαντίλια, πετάει καπέλα, υψώνει σημαιάκια, κλαίει και δίνει φιλιά.

Μια νικητήρια ιαχή (=κραυγή) κυλά πάνω στις κερκίδες. Ο αντίλαλος γίνεται ήχος μεγάλος, σμίγει με τον ήλιο, που πάει να βασιλέψει και βάφει με χρώματα το λοφάκι του Αρδηττού, ύστερα επιστρέφει να σμίξει με τις μπάντες που παιανίζουν (= παίζουν μουσική).

Εκεί, στο Παναθηναϊκό στάδιο, οι Έλληνες ξεφωνίζουν σ' ένα χώρο που τους ανήκει από παλιά. Ένα χώρο με εθνικό παρελθόν, ένα χώρο που αποκτά και εθνικό παρόν, μ' ένα νερούλα από το Μαρούσι που έτρεξε 40 χιλιόμετρα σε δύο ώρες, 58 πρώτα και 50 δευτερόλεπτα.



Ο ολυμπιονίκης Σπύρος Λούης

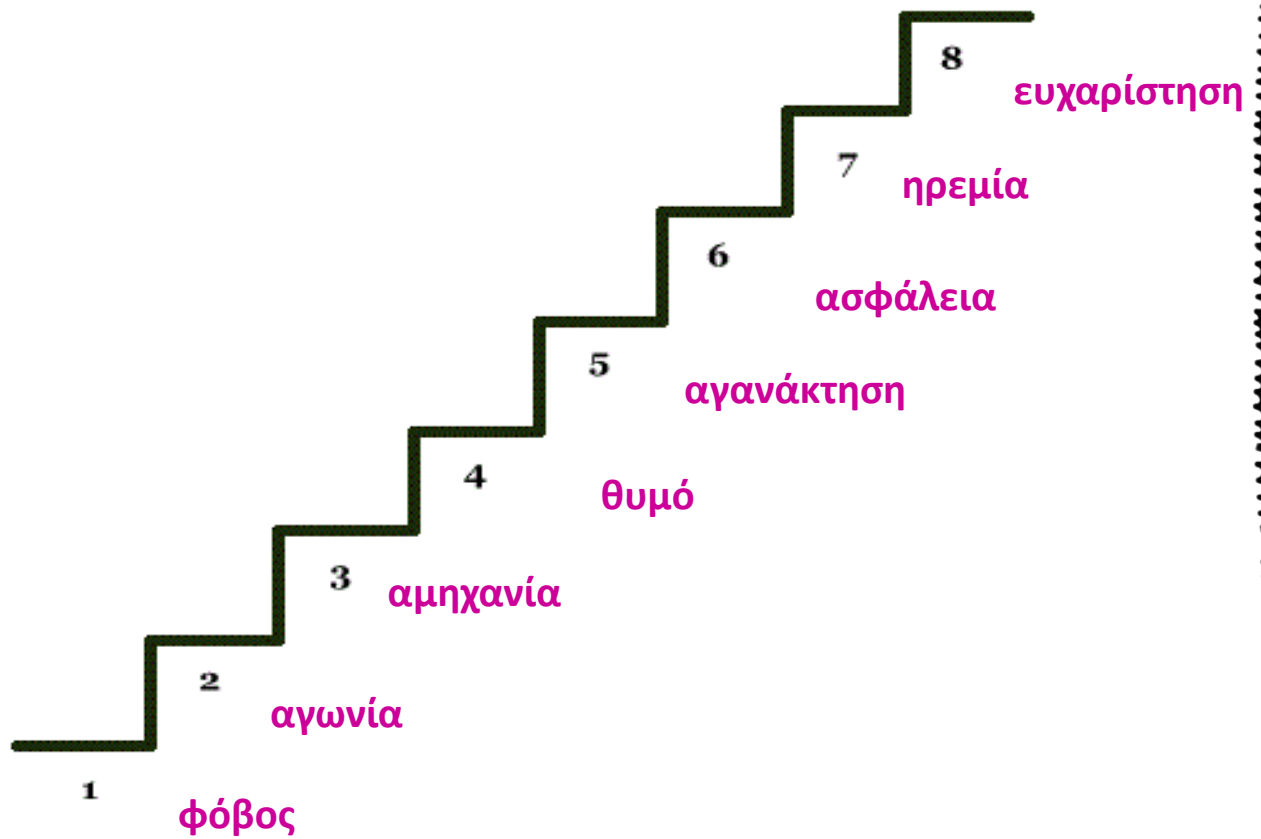


Ο Λούης τερματίζει (αναπαράσταση)



Δραστηριότητα 5:

Παράδειγμα Σκάλας Συναισθημάτων



**Δραστηριότητα 6:**

Όταν θέλεις να μου πεις τι είπε κάποιος ακριβώς, βάλε σε εισαγωγικά τα λόγια του αυτά!!!!

« »





Δραστηριότητα 7: Ψάχνω στο λεξικό! (Πηγή: <https://prwtokoudouni.weebly.com/>)

Όνομα: _____ Τμήμα: _____

Ψάχνω στο Λεξικό

Οδηγία: Χρησιμοποίησε το λεξικό σου για να συμπληρώσεις το φυλλάδιό σου για τη λέξη που σου δόθηκε.

Λέξη

Συνώνυμες

1. _____
2. _____

Αντίθετες

1. _____
2. _____

Ερμηνεία από το λεξικό

Ερμηνεία με δικά μου λόγια

Γραμματικός έλεγχος

Ουσιαστικό

Επίθετο

Ρήμα

Επίρρημα

Γράψε μια δική σου πρόταση που να συμπεριλαμβάνει αυτή τη λέξη.
